

РЕШЕНИЕ

№ 1833

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11553** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за енергийно и водно регулиране, представлявано от председателя доц. И.Н.И., срещу Решение № 4257 от 10.11.2022г., постановено по административно наказателно дело № 12449 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 -ти състав.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление № НП-91/05.08.2021г., издадено председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране, с което на „Булгартрансгаз“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 20 353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева на основание чл. 206, ал. 2 във вр. с чл. 206, ал. 1 от ЗЕ, за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, респективно се претендира наличие на касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 вр. ал.2 от НПК. Твърди се, че „Булгартрансгаз“ ЕАД е наясно с нарушението, което е извършило тъй като не е оспорило факта, че е сключило, без да е получило разрешение от КЕВР, Договор ВТГ/ СА/08/20 от 26.08.2020г. Според касатора разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ определяла като задължително определено правило за поведение, а именно сключването на визираните в разпоредбата правни сделки след разрешаването им от КЕВР. От съдържанието на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ

безспорно се установявало, че в обхвата ѝ попадат не всички сделки, а само тези с финансово изражение, при които лицензиантът поема задължение от паричен характер, тоест дружеството задължнява към контрагента си. По тази причина Договор ВТГ/ СА/08/20 от 26.08.2020г. попадал в обхвата на 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ, тъй като чрез сключването му дружеството - кредитополучател задължнява с размера на средствата, предоставени като кредит. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди изцяло наказателното постановление. Претендират се разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

В постъпилния отговор на касационна жалба от „Булгартрансгаз“ ЕАД, чрез процесуален представител, се излагат твърдения, че решението на Районния съд е постановено в съответствие с материалния закон, а жалбата на КЕВР е неоснователна. Сочи се, че решаващият орган правилно е достигнал до извода, че посочената в НП за нарушена норма не регламентира конкретно задължение за дружеството, а урежда правомощия на КЕВР. В тази връзка се излагат подробни аргументи. Твърди се още, че липсват мотиви при формулиране на изводите на КЕВР по отношение на обстоятелството, че сключването на процесния договор представлява нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. Сочи се, че същите са бланкетни без да е извършен подробен и обоснован финансов анализ относно финансово-икономическото състояние на дружеството, поради което се счита, че е нарушено правото на защита на наказаното лице. В заключение се иска касационната жалба да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено решението на първостепенния съд. Претендират се разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът КЕВР се представлява от юрк. П., която поддържа касационната жалба. Представя подробни писмени бележки, в които се релевират идентични доводи с касационната жалба. Моли съда да отмени решението на СРС. Претендират се разноси.

Ответникът по касация – „Булгартрансгаз“ ЕАД - в съдебно заседание се представлява от юрк. Т., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., която счита касационната жалба за неоснователна, респективно пледира за потвърждаване на решението на СРС.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея:

Настоящата касационната инстанция намира, че е реализирано касационното основание по чл. 348, ал.3, т. 2 вр. ал.1, т.2 от НПК- допуснато е съществено нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващо се в липса на мотиви, тъй като прегледът на процесуалната дейност на районния съд и съдържанието на изложените в решението му съображения указва за неизпълнение на задълженията му

за цялостен фактически, доказателствен и правен анализ в отклонение от регламентирания процесуален стандарт.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока липса на фактическа обстановка, въз основа на какво е установена, не е анализирал нито едно доказателство по делото, не е отговорил на нито един довод както в жалбата, така и на направените възражения от страна на ответника по жалбата, не е изложил никакви мотиви относно това Наказателното постановление издадено ли е от компетентен орган и дали са спазени сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на НП, а вместо това само с няколко бланкетни изречения е посочил, че е обсъдил събраните доказателства, неясно какви. Наред с това се е задоволил отново с бланкетни изречения да посочи, че при издаване на Наказателното постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и е отменил наказателното постановление на процесуално основание, без да е ясно въз основа на какво е прел този извод.

Наред с това, в решението липсват и мотиви и в него няма обсъден нито един довод на жалбоподателя, посочен в жалбата, няма обсъждане на доводите и възраженията на страните, дали наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Изложените няколко изречения, без да има анализ на приложимите правни разпоредби, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Твърде беглите и фрагментарни мотиви, приравнени на липса на такива, необсъждане на доказателствата по делото, неотговаряне на доводите на жалбоподателя и на ответника, прави решението постановено при липса на мотиви. В решението липсват ясни изводи на съда относно това има ли извършено нарушение на посочени правни разпоредби, извършено ли е то от страна на ответника по касация, наказателното постановление издадено ли е от компетентен орган, спазени ли са сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на НП и формалната отмяна на наказателното постановление и липсата на каквито и да било мотиви от страна на СРС води до отмяна на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изложи конкретни и ясни мотиви- относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да се изложат конкретни и ясни мотиви в съдебния акт и най- вече да се посочат конкретни разпоредби, които вменяват задължения на субекта, има ли неизпълнение на задължението от страна на ответника по касация, както и да отговори на всеки един довод в жалбата, да се установи спазени ли са сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на НП и последното издадено ли е от компетентен орган. В този смисъл, касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 4257 от 10.11.2022г., постановено по нахд № 12449 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 -ти състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ
СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.